

delsesskole skal gives i Tilslutning til den Undervisning, som Folkeskolen plejer at meddele sine Lærlinge „i 11—12 Aars Alderen“; og Fordringerne ved Mellemskolens første Klasses Optagelsesprøve ville da antageligt kunne sættes *lidt* højere, end om man strengt holdt sig til Maalet for „andet Trin“. Nærmere at bestemme disse Fordringer i Enkelthederne maa overlades til en kongelig Anordning; det væsentlige er, at der ikke vil blive stillet nogen som helst Fordring om Kundskab i noget fremmed Sprog.

Der er blevet udtalt Frygt for, at Folkeskolen skulde lide Skade, naar saaledes dens bedste Lærlinge toges fra den paa det her angivne Tidspunkt; de tilbageblivende vilde da, har man ment, mangle den Spore til Fremadstræben og Anspændelse af deres Kræfter, som dygtige Kammeraters Tilstedeværelse i Klassen altid er, og tillige vilde Arbejdet med dem blive trykkende og nedstømmende for Lærerne. Ministeriet skal dog, næst at udtale, at den nuværende Tilstand i denne Henseende er langt ugunstigere for Folkeskolen, end hvad der her er foreslaaet, tillige bemærke, at det ikke kan skønne, at der er nogen Grund til at nære en saadan Frygt. Om Elever fra Folkeskolen skulle gaa over i Mellemskolen, vil ikke udelukkende komme til at afhænge af deres Begavelse og Dygtighed, men ogsaa andre meget betydende Momenter ville faa Indflydelse paa Afgørelsen af dette Spørgsmaal; saaledes Forældrenes egen Vilje, deres Tilbøjelighed til at sende Børnene bort fra Hjemmet (da Mellemskoler jo ikke kunne findes paa ethvert Sted og endnu mindre Ungdomsskoler), og endelig deres økonomiske Kaar, idet hemmende Indflydelse fra denne Side aldrig *helt* vil kunne overvindes, hvor meget saa Staten træder hjælpende til. Selv om altsaa Lærerne maa slippe *en Del* af deres dygtige Elever, hvad de egentlig burde være glade ved *for Børnenes egen Skyld*, er der vist ingen Fare for, at der ikke skulde blive en Del tilbage; og om der i Klassen er nogle flere eller nogle færre af den Art, derpaa kommer det ikke an. Men hertil kommer saa fremdeles, at det ikke er ubetinget nødvendigt, at Børn gaar over fra Folkeskolen til Mellemskolen netop ved 11 Aars Alderen, selv om dette maa anses for det naturligste, og man derfor maatte ønske, at det kunde blive det regelmæssige. Og saa fra Folkeskolens ældste Afdeling vil Overgang til Mellemskolen godt kunne finde Sted; og da det dog vel her altid kun vil blive særlig velbevagede Folkeskoleelever,

om hvis Overgang der bliver Tale, vil den, navnlig hvis den skal ske til Mellemskolens midterste Klasser, uden stor Vanskelighed kunne iværksættes, og det Tillæg til Folkeskolens Undervisning, der privat maa meddeles saadanne Elever, vil ikke være saa overmaade stort. Ja, ved den Bestemmelse, som indeholdes i Lovforslagets §. 16, 1ste Stykke, og som Ministeriet lægger ikke ringe Vægt paa, vil det endog være gjort muligt, at særlig dygtige Elever i Folkeskolen kunne forblive i denne lige til dens Slutning og saa med fuldstændig Overspringen af Mellemskolen gaa over i Ungdomsskolens 1ste Klasse, naar de ved en Privatundervisning, som for saadanne Elevers Vedkommende næppe vil kunne optage mere end eet Aar, erhverve sig det Tillæg af Kundskaber, der udfordres for at bestaa den Optagelsesprøve, som i saa Fald nødvendigvis maa træde i Stedet for Mellemskolens Afgangsprøve. Der har været udtalt Frygt for, at Skolerne skulle tage det for lempeligt med denne Optagelsesprøve, hvilket naturligvis ikke maa ske; men der kunde vel ogsaa snarere eller i det mindste lige saa meget være Anledning til at frygte for det modsatte, da Ungdomsskolen, naar den skal kunne naa sit Maal i den Tid, der kan tildeles den, maa sørge omhyggeligt for, at de Lærlinge, den optager, lige fra først af ere i Stand til fuldt ud at følge med dens Undervisning paa alle Punkter. Ministeriet haaber imidlertid paa, at de, der faa med denne Optagelsesprøve at gøre, ville stræbe efter at undgaa Fejl baade i den ene og den anden Retning; og den kongelige Anordning, der skal træffe de nærmere Bestemmelser om denne Prøves Karakter, maa søge at omgærde den saa forsvarligt, at den kan blive det, man tilsigter, at den skal være.

Folkeskolens Undervisning skal, som sagt, danne Grundvolden for hele vort Skolevæsens Bygning og afgive Grundlaget for den højere Almenskoles Undervisning i Henhold til det gamle Ord, at, naar man vil opføre en Bygning, skal man begynde at bygge nedenfra. Men lige saa sandt dette Ord er, lige saa vist er det ogsaa, at Bygmesteren fra første Færd af maa være paa det rene med, hvilke Dimensioner han skal give Bygningens højere Led, og til hvilken Højde han i det hele vil føre den op, for at den kan blive smuk og have den rette Forholdsmæssighed i alle sine Dele. Det er nu paaapeget, paa hvilket Punkt Mellemskolen mest passende synes at maatte begynde; det næste, det gælder om at finde, er da, hvilken Udstrækning